

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

C 240

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 52

7 października 2009

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści	Strona
II <i>Informacje</i>		
INFORMACJE INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ		
Komisja		
2009/C 240/01	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa COMP/M.5533 – Bertelsmann/KKR/JV) ⁽¹⁾	1
2009/C 240/02	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa COMP/M.5610 – Predica/SFL/Parholding) ⁽¹⁾	1
IV <i>Zawiadomienia</i>		
ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ		
Komisja		
2009/C 240/03	Kursy walutowe euro	2

PL

Trybunał Obrachunkowy

2009/C 240/04	Sprawozdanie specjalne nr 11/2009 pt. „Trwałość projektów w ramach instrumentu LIFE-przyroda i zarządzanie nimi przez Komisję”	3
---------------	--	---

V *Ogłoszenia*

PROCEDURY ADMINISTRACYJNE

Komisja

2009/C 240/05	Zaproszenie do składania wniosków – EACEA/24/09 – MEDIA – Promocja/Dostęp do rynku	4
---------------	--	---

PROCEDURY ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ WSPÓLNEJ POLITYKI HANDLOWEJ

Komisja

2009/C 240/06	Zawiadomienie o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych stosowanych względem przywozu lin z włókien syntetycznych pochodzących z Indii.....	6
---------------	--	---

PROCEDURY ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

Komisja

2009/C 240/07	Pomoc państwa – Niemcy – Pomoc państwa C 15/09 (ex N 196/09) Hypo Real Estate – Niemcy – Zaproszenie do zgłaszania uwag zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE ⁽¹⁾	11
---------------	---	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji**(Sprawa COMP/M.5533 – Bertelsmann/KKR/JV)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2009/C 240/01)

W dniu 8 września 2009 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażeniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną ze wspólnym rynkiem. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku angielskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

- w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji: (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex jako numerem dokumentu 32009M5533 Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa. (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>).

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji**(Sprawa COMP/M.5610 – Predica/SFL/Parholding)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2009/C 240/02)

W dniu 29 września 2009 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażeniu sprzeciwu wobec ww. zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną ze wspólnym rynkiem. Decyzja ta, która zmienia i zastępuje poprzednią decyzję nr SG-Greffe(2009) D/5619 – C(2009) 7486 z dnia 24 września 2009 r., opiera się na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Zawiadomienie dotyczące poprzedniej decyzji z dnia 24 września 2009 r. zostało opublikowane w Dz.U. C 235 z 30.9.2009.

Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku francuskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

- na stronach internetowych Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji, w części dotyczącej fuzji (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Dostępne na stronach funkcje wyszukiwania, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora, pomagają odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>) jako dokument nr 32009M5610. Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do prawa europejskiego.

IV

(Zawiadomienia)

ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾**6 października 2009 r.**

(2009/C 240/03)

1 euro =

Waluta	Kurs wymiany	Waluta	Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański	1,4722	AUD	Dolar australijski	1,6574
JPY	Jen	131,21	CAD	Dolar kanadyjski	1,5648
DKK	Korona duńska	7,4443	HKD	Dolar hong kong	11,4099
GBP	Funt szterling	0,92605	NZD	Dolar nowozelandzki	2,0037
SEK	Korona szwedzka	10,2570	SGD	Dolar singapurski	2,0643
CHF	Frank szwajcarski	1,5118	KRW	Won	1 722,76
ISK	Korona islandzka		ZAR	Rand	10,9270
NOK	Korona norweska	8,3850	CNY	Yuan renminbi	10,0497
BGN	Lew	1,9558	HRK	Kuna chorwacka	7,2555
CZK	Korona czeska	25,539	IDR	Rupia indonezyjska	13 861,21
EEK	Korona estońska	15,6466	MYR	Ringgit malezyjski	5,0570
HUF	Forint węgierski	267,03	PHP	Peso filipińskie	68,592
LTL	Lit litewski	3,4528	RUB	Rubel rosyjski	43,9000
LVL	Łat łotewski	0,7091	THB	Bat tajlandzki	49,091
PLN	Złoty polski	4,1763	BRL	Real	2,5759
RON	Lej rumuński	4,2624	MXN	Peso meksykańskie	19,9380
TRY	Lir turecki	2,1615	INR	Rupia indyjska	69,0760

⁽¹⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez ECB.

TRYBUNAŁ OBRACHUNKOWY

Sprawozdanie specjalne nr 11/2009 pt. „Trwałość projektów w ramach instrumentu LIFE-przyroda i zarządzanie nimi przez Komisję”

(2009/C 240/04)

Europejski Trybunał Obrachunkowy zawiadamia o publikacji swojego sprawozdania specjalnego nr 11/2009 pt. „Trwałość projektów w ramach instrumentu LIFE-przyroda i zarządzanie nimi przez Komisję”.

Sprawozdanie to dostępne jest na stronie internetowej Europejskiego Trybunału Obrachunkowego: <http://www.eca.europa.eu>, gdzie można zapoznać się z jego treścią lub pobrać je w formie pliku.

Aby bezpłatnie otrzymać sprawozdanie w wersji papierowej lub na płycie CD, należy zwrócić się do Trybunału Obrachunkowego, pisząc na adres:

European Court of Auditors
Communication and Reports Unit
12, rue Alcide De Gasperi
1615 Luxembourg
LUXEMBOURG

Tel. +352 4398-1
E-mail: euraud@eca.europa.eu

lub wypełnić elektroniczny formularz zamówienia dostępny na stronie EU-Bookshop.

V

(Ogłoszenia)

PROCEDURY ADMINISTRACYJNE

KOMISJA

ZAPROSZENIE DO SKŁADANIA WNIOSKÓW – EACEA/24/09

MEDIA – Promocja/Dostęp do rynku

(2009/C 240/05)

1. Cele i opis

Niniejsze zawiadomienie o zaproszeniu do składania wniosków zostało wydane na podstawie decyzji nr 1718/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 listopada 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie programu wspierającego europejski sektor audiowizualny (MEDIA 2007).

Cele wymienione we wspomnianej decyzji Rady obejmują:

- ułatwianie i stymulowanie promocji i obiegu europejskich utworów audiowizualnych i kinematograficznych podczas pokazów handlowych, targów i festiwali audiowizualnych w Europie i na całym świecie, o ile te wydarzenia mogą odgrywać ważną rolę w promocji utworów europejskich oraz w tworzeniu sieci kontaktów zawodowych,
- zachęcanie do tworzenia sieci zrzeszających europejskich podmiotów w tej dziedzinie, poprzez wspieranie wspólnych działań prywatnych i publicznych instytucji promocyjnych na rynkach europejskich i światowych.

2. Kwalifikujący się wnioskodawcy

Niniejsze zaproszenie do składania wniosków jest skierowane do spółek europejskich, których działalność przyczynia się do osiągnięcia celów programu MEDIA zgodnie z opisem znajdującym się w decyzji Rady.

Wnioskodawcy muszą mieć siedzibę w jednym z następujących krajów:

- 27 państw Unii Europejskiej,
- kraje EFTA i EOG: Islandia, Liechtenstein, Norwegia,
- Szwajcaria i Chorwacja.

3. Kwalifikujące się działania

Niniejsze zaproszenie do składania wniosków dotyczy wspierania działań **odbywających się w krajach uczestniczących w programie MEDIA**.

Wspierane działania powinny mieć na celu:

- poprawę obiegu europejskich utworów audiowizualnych poprzez zapewnienie europejskiemu sektorowi audiowizualnemu dostępu do profesjonalnych rynków europejskich i międzynarodowych,
- zachęcanie krajowych organizacji zajmujących się promocją filmów i programami audiowizualnymi do wspólnych działań.

Maksymalny czas realizacji projektów wynosi 12 miesięcy.

Działania muszą rozpocząć się najwcześniej w dniu 1 czerwca 2010 r. i muszą zakończyć się najpóźniej w dniu 31 grudnia 2011 r.

4. Kryteria przyznania dotacji

Kwalifikujące się wnioski/projekty będą oceniane na podstawie następujących kryteriów (maksymalna liczba punktów wynosi 100):

Europejski wymiar działania	30 punktów
Wpływ na promocję i obieg europejskich utworów audiowizualnych	30 punktów
Jakość i koszt/skuteczność złożonego planu działania	25 punktów
Nowatorskie aspekty działania	5 punktów
Promowanie utworów audiowizualnych pochodzących z krajów europejskich o małych możliwościach w zakresie produkcji audiowizualnej	10 punktów

5. Budżet

Całkowity szacunkowy budżet przyznany na współfinansowanie projektów wynosi 1,7 miliona EUR.

Wkład finansowy Komisji nie może przekraczać 50 % wszystkich kosztów działania.

Agencja zastrzega sobie prawo do nieprzyznania wszystkich dostępnych środków.

6. Termin składania wniosków

Ostateczne terminy składania wniosków są następujące:

- **dnia 7 grudnia 2009 r. w przypadku działań rozpoczynających się w dniu 1 czerwca 2010 r. lub później i kończących się najpóźniej w dniu 31 grudnia 2010 r.,**
- **dnia 30 czerwca 2010 r. w przypadku działań rocznych z 2011 r. ORAZ działań rozpoczynających się pomiędzy dniem 1 stycznia 2011 r. a dniem 31 maja 2011 r.**

Wnioski należy przesyłać na poniższy adres:

Agence Exécutive «Education, Audiovisuel et Culture»
Appel à propositions EACEA/24/09
Costas DASKALAKIS
BOUR 03/30
Avenue du Bourget 1
1040 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Przyjmowane będą wyłącznie wnioski złożone na odpowiednim formularzu, należycie wypełnione, opatrzone datą i podpisane przez osobę uprawnioną do zaciągania prawnie wiążących zobowiązań w imieniu organizacji składającej wniosek.

Wnioski nadesłane faksem lub pocztą elektroniczną zostaną odrzucone.

7. Dodatkowe informacje

Szczegółowe wytyczne dotyczące niniejszego zaproszenia do składania wniosków oraz formularze zgłoszeniowe znajdują się na następującej stronie internetowej: <http://eacea.ec.europa.eu>

Wnioski należy składać na przeznaczonych do tego celu formularzach i powinny one zawierać wszystkie wymagane załączniki i informacje.

PROCEDURY ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ WSPÓLNEJ POLITYKI HANDLOWEJ

KOMISJA

Zawiadomienie o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych stosowanych względem przywozu lin z włókien syntetycznych pochodzących z Indii

(2009/C 240/06)

Komisja otrzymała wniosek o dokonanie przeglądu środków antydumpingowych obowiązujących względem przywozu lin z włókien syntetycznych pochodzących z Indii („kraj, którego dotyczy postępowanie”) zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”).

1. Wniosek o dokonanie przeglądu

Wniosek został złożony w dniu 4 maja 2009 r. przez Eurocord („wnioskodawca”) w imieniu producentów reprezentujących większą część, w tym wypadku ponad 50 %, ogólnej produkcji wspólnotowej lin z włókien syntetycznych.

2. Produkt

Produktem objętym przeglądem jest szpagat, powrozy, linki i liny, nawet plecione lub oplatane i nawet impregnowane, powleczone, pokryte lub otulane gumą lub tworzywem sztucznym, z polietylenu lub polipropylenu, inne niż szpagat do wiązania lub belowania, o masie liniowej powyżej 50 000 decyteków (5 g/m), jak również z innych włókien syntetycznych z nylonu lub innych poliamidów lub poliestrów, o masie liniowej powyżej 50 000 decyteków (5 g/m), pochodzące z Indii („produkt objęty postępowaniem”) obecnie objęte kodami CN 5607 49 11, 5607 49 19, 5607 50 11 i 5607 50 19.

3. Obowiązujące środki

Obecnie obowiązującym środkiem jest ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem Rady (WE) nr 1736/2004⁽²⁾ na przywóz lin z włókien syntetycznych pochodzących z Indii.

4. Podstawy dokonania przeglądu

W uzasadnieniu wniosku podano, że w związku z wygaśnięciem środków istnieje prawdopodobieństwo ponowienia dumpingu i ponownego zaistnienia szkody dla przemysłu wspólnotowego.

Zarzut dotyczący ponowienia dumpingu w odniesieniu do Indii jest oparty na porównaniu wartości normalnej, obliczonej na podstawie cen krajowych w Indiach oraz konstruowanej wartości normalnej z cenami eksportowymi produktu objętego postępowaniem. Z uwagi na obecny brak znaczącej wielkości przywozu z Indii do WE wnioskodawca wykorzystał ceny eksportowe stosowane przy wywozie z Indii do Stanów Zjednoczonych.

Na podstawie wyżej wspomnianego porównania, które wykazuje istnienie dumpingu, wnioskodawca twierdzi, że w przypadku Indii istnieje prawdopodobieństwo ponowienia dumpingu.

Wnioskodawca zwraca również uwagę na możliwość ponowienia dumpingu wyrządzającego szkodę. W tym zakresie wnioskodawca przedstawia dowody, iż w przypadku wygaśnięcia środków obecny poziom przywozu produktu objętego postępowaniem prawdopodobnie znacznie wzrośnie z powodu istnienia znacznych niewykorzystanych zdolności i niedawnych inwestycji w zdolności produkcyjne dokonanych przez producentów eksportujących w kraju, którego dotyczy postępowanie.

Ponadto wnioskodawca twierdzi, iż obecna sytuacja w kwestii szkody jest wynikiem głównie obowiązywania środków oraz iż jakiegokolwiek ponowne wystąpienie znacznego przywozu po cenach dumpingowych z kraju, którego dotyczy postępowanie, prawdopodobnie doprowadziłoby, w przypadku wygaśnięcia środków, do ponownego powstania szkody dla przemysłu wspólnotowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 311 z 8.10.2004, s. 1.

5. Procedura

Po konsultacji z Komitetem Doradczym i po ustaleniu, że istnieją wystarczające dowody do wszczęcia przeglądu wygaśnięcia środków, Komisja niniejszym wszczyna przegląd zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

5.1. Procedura dotycząca określenia prawdopodobieństwa wystąpienia dumpingu i szkody

W toku dochodzenia zostanie ustalone, czy wygaśnięcie środków może doprowadzić do kontynuacji lub ponowienia dumpingu i ponownego zaistnienia szkody.

a) Kontrola wrywkowa

Ze względu na dużą liczbę stron uczestniczących w postępowaniu Komisja może podjąć decyzję o zastosowaniu kontroli wrywkowej, zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

(i) Kontrola wrywkowa eksporterów/producentów w Indiach

Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji o kontroli wrywkowej, i jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby umożliwić dobór próby, wszyscy eksporterzy/producenti lub przedstawiciele działający w ich imieniu są niniejszym proszeni o zgłoszenie się do Komisji i dostarczenie, w terminie ustalonym w pkt 6 lit. b) ppkt (i) i w formie wskazanej w pkt 7, następujących informacji na temat swojego przedsiębiorstwa lub przedsiębiorstw:

— nazwa, adres, adres e-mail, numer telefonu i faksu oraz dane osoby wyznaczonej do kontaktów,

— obroty, w walucie lokalnej, oraz wielkość sprzedaży produktu objętego postępowaniem na wywóz do Wspólnoty, w tonach, w okresie od dnia 1 października 2008 r. do dnia 30 września 2009 r., w odniesieniu do każdego z 27 państw członkowskich w ujęciu osobnym i łącznym,

— obroty, w walucie lokalnej, oraz wielkość sprzedaży produktu objętego postępowaniem na rynku krajowym, w tonach, w okresie od dnia 1 października 2008 r. do dnia 30 września 2009 r.,

— dokładne określenie działalności przedsiębiorstwa w skali światowej w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem,

— nazwy i dokładne określenie rodzaju działalności wszystkich przedsiębiorstw powiązanych⁽³⁾ uczestniczących w produkcji lub sprzedaży (przeznaczonej na wywóz lub krajowej) produktu objętego postępowaniem,

— wszelkie inne istotne informacje, które mogłyby pomóc Komisji w doborze próby.

Poprzez przekazanie wyżej wspomnianych informacji przedsiębiorstwo wyraża zgodę na ewentualne włączenie go do próby. Jeżeli przedsiębiorstwo zostanie włączone do próby, będzie to dla niego oznaczać konieczność udzielenia odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz wyrażenie zgody na przeprowadzenie dochodzenia na miejscu w zakresie udzielonych odpowiedzi. W przypadku gdy przedsiębiorstwo nie wyrazi zgody na ewentualne włączenie go do próby, zostanie uznane za podmiot niewspółpracujący w dochodzeniu. Konsekwencje braku współpracy określono w pkt 8 poniżej.

Ponadto w celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne dla doboru próby eksporterów/producentów Komisja skontaktuje się z władzami kraju wywozu i wszystkimi znanymi jej zrzeczeniami eksporterów/producentów.

(ii) Kontrola wrywkowa importerów

Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji o kontroli wrywkowej, a jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby umożliwić dobór próby, wszyscy importerzy lub przedstawiciele działający w ich imieniu są niniejszym proszeni o zgłoszenie się do Komisji i dostarczenie, w terminie ustalonym w pkt 6 lit. b) ppkt (i) i w formie wskazanej w pkt 7, następujących informacji na temat swojego przedsiębiorstwa lub przedsiębiorstw:

— nazwa, adres, adres e-mail, numer telefonu i faksu oraz dane osoby wyznaczonej do kontaktów,

— dokładne określenie działalności przedsiębiorstwa w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem,

— wielkość w tonach i wartość w euro przywozu do Wspólnoty i odsprzedaży dokonanej na rynku wspólnotowym w okresie od dnia 1 października 2008 r. do dnia 30 września 2009 r. w odniesieniu do przywożonego produktu objętego postępowaniem pochodzącego z Indii,

⁽³⁾ Dodatkowe informacje dotyczące pojęcia przedsiębiorstw powiązanych znajdują się w art. 143 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1).

- nazwy i dokładne określenie działalności wszystkich przedsiębiorstw powiązanych ⁽⁴⁾ uczestniczących w produkcji lub sprzedaży produktu objętego postępowaniem,
- wszelkie inne istotne informacje, które mogłyby pomóc Komisji w doborze próby.

Poprzez przekazanie wyżej wspomnianych informacji przedsiębiorstwo wyraża zgodę na ewentualne włączenie go do próby. Jeżeli przedsiębiorstwo zostanie włączone do próby, będzie to dla niego oznaczać konieczność udzielenia odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz wyrażenie zgody na przeprowadzenie dochodzenia na miejscu w zakresie udzielonych odpowiedzi. W przypadku gdy przedsiębiorstwo nie wyrazi zgody na ewentualne włączenie go do próby, zostanie uznane za podmiot niewspółpracujący w dochodzeniu. Konsekwencje braku współpracy określono w pkt 8 poniżej.

Ponadto, w celu otrzymania informacji uznanych za niezbędne dla doboru próby importerów, Komisja skontaktuje się z wszystkimi znanymi zrzeszeniami importerów.

(iii) Kontrola wrywkowa producentów wspólnotowych

Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji o kontroli wrywkowej, a jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby umożliwić dobór próby, wszyscy importerzy lub przedstawiciele działający w ich imieniu są niniejszym proszeni o zgłoszenie się do Komisji i dostarczenie, w terminie ustalonym w pkt 6 lit. b) ppkt (i) i w formie wskazanej w pkt 7, następujących informacji na temat swojego przedsiębiorstwa lub przedsiębiorstw:

- nazwa, adres, adres e-mail, numer telefonu i faksu oraz dane osoby wyznaczonej do kontaktów,
- dokładne określenie rodzaju działalności przedsiębiorstwa w skali światowej w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem w okresie od dnia 1 października 2008 r. do dnia 30 września 2009 r.,
- wartość sprzedaży produktu objętego postępowaniem, w euro, dokonanej na rynku wspólnotowym w okresie od dnia 1 października 2008 r. do dnia 30 września 2009 r.,
- wielkość sprzedaży produktu objętego postępowaniem, w tonach, dokonanej na rynku wspólnotowym w okresie od dnia 1 października 2008 r. do dnia 30 września 2009 r.,
- wielkość produkcji produktu objętego postępowaniem, w tonach, w okresie od dnia 1 października 2008 r. do dnia 30 września 2009 r.,

- wielkość przywozu do Wspólnoty, w tonach, produktu objętego postępowaniem wyprodukowanego w Indiach w okresie od dnia 1 października 2008 r. do dnia 30 września 2009 r., jeżeli ma zastosowanie,

- nazwy i dokładne określenie działalności wszystkich przedsiębiorstw powiązanych ⁽⁵⁾ uczestniczących w produkcji lub sprzedaży produktu podobnego (wyprodukowanego we Wspólnocie) oraz produktu objętego postępowaniem (wyprodukowanego w kraju objętym postępowaniem),

- wszelkie inne istotne informacje, które mogłyby pomóc Komisji w doborze próby.

Poprzez przekazanie wyżej wspomnianych informacji przedsiębiorstwo wyraża zgodę na ewentualne włączenie go do próby. Jeżeli przedsiębiorstwo zostanie włączone do próby, będzie to dla niego oznaczać konieczność udzielenia odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz wyrażenie zgody na przeprowadzenie dochodzenia na miejscu w zakresie udzielonych odpowiedzi. W przypadku gdy przedsiębiorstwo nie wyrazi zgody na ewentualne włączenie go do próby, zostanie uznane za podmiot niewspółpracujący w dochodzeniu. Konsekwencje braku współpracy określono w pkt 8 poniżej.

(iv) Ostateczny dobór próby

Wszystkie zainteresowane strony pragnące przedstawić jakiegokolwiek istotne informacje dotyczące doboru próby zobowiązane są uczynić to w terminie ustalonym w pkt 6 lit. b) ppkt (ii).

Komisja zamierza dokonać ostatecznego doboru próby po konsultacji z zainteresowanymi stronami, które wyraziły gotowość włączenia ich do próby.

Przedsiębiorstwa włączone do próby muszą udzielić odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu w terminie ustalonym w pkt 6 lit. b) ppkt (iii) i muszą współpracować w trakcie dochodzenia.

W przypadku braku wystarczającej współpracy Komisja może oprzeć swoje ustalenia, zgodnie z art. 17 ust. 4 i art. 18 rozporządzenia podstawowego, na dostępnych faktach. Ustalenia oparte na dostępnych faktach mogą być mniej korzystne dla zainteresowanej strony, zgodnie z wyjaśnieniami w pkt 8 niniejszego zawiadomienia.

⁽⁴⁾ Porównaj: przypis 3.

⁽⁵⁾ Porównaj: przypis 3.

b) *Kwestionariusze*

W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne dla dochodzenia Komisja prześle kwestionariusze do objętych próbą producentów przemysłu wspólnotowego oraz do wszystkich znanych jej zrzeszeń producentów we Wspólnocie, do objętych próbą eksporterów/producentów w Indiach, do wszystkich znanych jej zrzeszeń eksporterów/producentów, do importerów objętych próbą, do wszystkich znanych jej zrzeszeń importerów oraz do władz kraju wywozu, którego dotyczy postępowanie.

c) *Gromadzenie informacji i przeprowadzanie przesłuchań*

Wszystkie zainteresowane strony niniejszym wzywa się do przedstawienia swoich opinii, a także informacji innych niż odpowiedzi udzielone na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz do dostarczenia dowodów potwierdzających zgłaszane fakty. Wymienione informacje i dowody je potwierdzające powinny wpłynąć do Komisji w terminie określonym w pkt 6 lit. a) ppkt (ii).

Ponadto Komisja może przesłuchać zainteresowane strony, pod warunkiem że wystąpiły one z wnioskiem o przesłuchanie, wskazując szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane. Wniosek ten należy złożyć w terminie określonym w pkt 6 lit. a) ppkt (iii).

5.2. *Procedura oceny interesu Wspólnoty*

Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego i w przypadku potwierdzenia prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponowienia dumpingu i ponownego zaistnienia szkody, ustalone zostanie, czy utrzymanie środków antydumpingowych nie będzie sprzeczne z interesem Wspólnoty. Dlatego też Komisja może przesłać kwestionariusze do znanych jej przedstawicieli przemysłu wspólnotowego, do importerów i reprezentujących ich zrzeszeń, do reprezentatywnych użytkowników oraz do reprezentatywnych organizacji konsumentów. Wspomniane strony, w tym dotychczas nieznanie Komisji, mogą, w ogólnych terminach ustalonych w pkt 6 lit. a) ppkt (ii), zgłosić się do Komisji i przekazać jej stosowne informacje, pod warunkiem że udowodnią istnienie obiektywnego związku pomiędzy swoją działalnością a produktem objętym postępowaniem. Strony, które postąpiły zgodnie z wymogiem określonym w poprzednim zdaniu, mogą wystąpić z wnioskiem o przesłuchanie, wskazując szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, w terminie ustalonym w pkt 6 lit. a) ppkt (iii). Należy zauważyć, iż każda informacja przedstawiona zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego zostanie uwzględniona wyłącznie wtedy, gdy będzie poparta udokumentowanymi informacjami w momencie jej przedstawienia.

6. *Terminy*a) *Terminy ogólne*

- (i) Dla stron zwracających się z prośbą o przesłanie kwestionariusza

Wszystkie zainteresowane strony, które nie współpracowały podczas dochodzenia, w wyniku którego wprowa-

dzono środki będące przedmiotem niniejszego przeglądu, powinny zwrócić się z prośbą o przesłanie kwestionariusza w jak najkrótszym terminie, lecz nie później niż 15 dni po opublikowaniu niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

- (ii) Dla stron zgłaszających się, udzielających odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i przedkładających inne informacje

Wszystkie zainteresowane strony, jeżeli ich wnioski mają być uwzględnione podczas dochodzenia, muszą zgłosić się do Komisji, przedstawić swoje opinie i przedłożyć odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu lub przedstawić wszystkie inne informacje w terminie 40 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, o ile nie wskazano inaczej. Należy zwrócić uwagę na fakt, iż korzystanie z większości praw proceduralnych ustanowionych w rozporządzeniu podstawowym jest uwarunkowane zgłoszeniem się przez stronę w wyżej wymienionym terminie.

Przedsiębiorstwa wybrane do próby muszą przedłożyć odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu w terminach wskazanych w pkt 6 lit. b) ppkt (iii).

(iii) *Przesłuchania*

Wszystkie zainteresowane strony mogą składać wnioski o przesłuchanie przez Komisję w takim samym terminie 40 dni.

b) *Szczególny termin w odniesieniu do kontroli wyrzykowych*

- (i) Informacje, o których mowa w pkt 5.1 lit. a) ppkt (i), pkt 5.1 lit. a) ppkt (ii) oraz pkt 5.1 lit. a) ppkt (iii) powinny wpłynąć do Komisji w terminie 15 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, biorąc pod uwagę, iż Komisja zamierza przeprowadzić konsultacje dotyczące ostatecznego doboru próby z zainteresowanymi stronami, które wyraziły gotowość włączenia ich do próby, w terminie 21 dni od opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

- (ii) Wszystkie inne informacje istotne dla doboru próby, o których mowa w pkt 5.1 lit. a) ppkt (iv), muszą wpłynąć do Komisji w terminie 21 dni od opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

- (iii) Kwestionariusze wypełnione przez strony objęte próbą muszą wpłynąć do Komisji w terminie 37 dni od daty powiadomienia ich o włączeniu do próby.

7. Oświadczenia pisemne, odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i korespondencja

Wszelkie oświadczenia i wnioski przedkładane przez zainteresowane strony należy składać na piśmie (nie w formie elektronicznej, chyba że ustalono inaczej); należy w nich wskazać nazwę, adres, adres e-mail, numery telefonu i faksu zainteresowanej strony. Wszelkie oświadczenia pisemne, łącznie z informacjami wymaganymi w niniejszym zawiadomieniu, odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i korespondencję dostarczaną przez zainteresowane strony na zasadzie poufności należy oznakować „Limited”⁽⁶⁾ oraz, zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, dołączyć do nich wersję bez klauzuli poufności, oznakowaną „Do wglądu zainteresowanych stron”.

Adres Komisji do celów korespondencji:

European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate H
Office: N105 04/92
1049 Brussels
BELGIUM

Faks +32 22956505

8. Brak współpracy

W przypadkach, w których zainteresowana strona odmawia dostępu do niezbędnych informacji, nie dostarcza ich w określonych terminach albo znacznie utrudnia dochodzenie, istnieje możliwość dokonania ustaleń potwierdzających lub zaprzeczających na podstawie dostępnych faktów, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.

W przypadku ustalenia, że zainteresowana strona dostarczyła nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd informacje, informacje te nie są brane pod uwagę, a ustalenia mogą być dokonywane na podstawie dostępnych faktów, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. Jeżeli zainteresowana strona nie współpracuje lub współpracuje jedynie częściowo i z tego względu ustalenia opierają się na dostępnych faktach, wynik może być mniej korzystny dla wymienionej strony niż w przypadku, gdyby strona ta współpracowała.

9. Harmonogram dochodzenia

Dochodzenie zostanie zamknięte, zgodnie z art. 11 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, w terminie 15 miesięcy począwszy od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

10. Możliwość złożenia wniosku o dokonanie przeglądu na mocy art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego

Ponieważ niniejszy przegląd wygaśnięcia jest wszczynany zgodnie z przepisami art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, wynikające z niego ustalenia nie będą prowadziły do zmiany poziomu obowiązujących środków, lecz do podjęcia decyzji o uchyleniu lub utrzymaniu środków zgodnie z art. 11 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.

Jeżeli którakolwiek ze stron postępowania uzna, że przegląd poziomu środków w celu umożliwienia zmiany (tzn. podniesienia lub obniżenia) poziomu środków jest uzasadniony, to strona ta może złożyć wniosek o dokonanie przeglądu zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

Strony, które zamierzają złożyć wniosek o dokonanie takiego przeglądu, przeprowadzanego niezależnie od przeglądu wygaśnięcia, o którym mowa w niniejszym zawiadomieniu, mogą skontaktować się z Komisją, używając w tym celu podanego powyżej adresu.

11. Przetwarzanie danych osobowych

Należy zauważyć, iż wszelkie dane osobowe zgromadzone podczas niniejszego dochodzenia będą traktowane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych⁽⁷⁾.

12. Rzecznik praw stron

Należy również zauważyć, że w przypadku napotkania przez zainteresowane strony problemów związanych z korzystaniem z prawa do obrony strony te mogą wystąpić o interwencję urzędnika DG ds. Handlu pełniącego rolę rzecznika praw stron. Pośredniczy on w kontaktach między zainteresowanymi stronami i służbami Komisji, zapewniając, w stosownych przypadkach, mediację w kwestiach proceduralnych związanych z ochroną interesów stron podczas postępowania, w szczególności w odniesieniu do spraw dotyczących dostępu do akt, poufności, przedłużenia terminów oraz rozpatrywania pisemnych lub ustnych oświadczeń lub uwag. Dodatkowe informacje i dane kontaktowe zainteresowane strony mogą uzyskać na stronach internetowych rzecznika praw stron w DG ds. Handlu (<http://ec.europa.eu/trade>).

⁽⁶⁾ Oznacza to, że dokument przeznaczony jest jedynie do użytku wewnętrznego. Jest on chroniony zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43). Jest to dokument poufny zgodnie z art. 19 rozporządzenia podstawowego i art. 6 Porozumienia WTO o stosowaniu artykułu VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu 1994 (porozumienie antydumpingowe).

⁽⁷⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

PROCEDURY ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

KOMISJA

POMOC PAŃSTWA – NIEMCY

Pomoc państwa C 15/09 (ex N 196/09) Hypo Real Estate – Niemcy

Zaproszenie do zgłaszania uwag zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2009/C 240/07)

Pismem z dnia 24 lipca 2009 r., zamieszczonym w autentycznej wersji językowej na stronach następujących po niniejszym streszczeniu, Komisja powiadomiła Niemcy o swojej decyzji w sprawie wszczęcia postępowania określonego w art. 88 ust. 2 Traktatu WE dotyczącego wyżej wspomnianego środka pomocy.

Zainteresowane strony mogą zgłaszać uwagi na temat środka pomocy, w odniesieniu do którego Komisja wszczyni postępowanie, w terminie jednego miesiąca od daty publikacji niniejszego streszczenia i następującego po nim pisma. Uwagi należy kierować do Kancelarii ds. Pomocy Państwa w Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej na następujący adres lub numer faksu:

European Commission
Directorate-General for Competition
State Aid Greffe
Office: SPA3, 6/5
1049 Brussels
BELGIUM
Faks +32 22961242

Otrzymane uwagi zostaną przekazane władzom niemieckim. Zainteresowane strony zgłaszające uwagi mogą wystąpić z odpowiednio uzasadnionym pisemnym wnioskiem o objęcie ich tożsamości klauzulą poufności.

PROCEDURA

W dniu 2 października 2008 r. Komisja Europejska zezwoliła na pomoc państwa dla Hypo Real Estate (HRE) w postaci gwarancji państwowej w wysokości 35 miliardów EUR. Komisja uznała środek za zgodny ze wspólnym rynkiem jako pomoc państwa na ratowanie zgodną z Wytocznymi wspólnotowymi dotyczącymi pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw (zwanymi dalej „wytocznymi w sprawie pomocy państwa na ratowanie i restrukturyzację”) na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu WE przez okres sześciu miesięcy lub do czasu przedłożenia wiarygodnego i uzasadnionego planu restrukturyzacji banku.

W dniu 1 kwietnia 2009 r. Niemcy przedstawiły plan restrukturyzacji HRE. W dniu 17 kwietnia 2009 r. Niemcy zgłosiły kolejne środki pomocy państwa dla HRE w ramach restrukturyzacji.

OPIS

HRE to bank, którego siedziba główna mieści się w Monachium w Niemczech. Prowadzi on działalność w zakresie finansowania

nieruchomości komercyjnych, finansowania sektora publicznego i infrastruktury, a także w zakresie rynków kapitałowych i zarządzania aktywami.

Kłopoty HRE rozpoczęły się w końcu września 2008 r. w związku z brakiem płynności grożącym niewypłacalnością banku. Kiedy środki dostępne na rynku międzybankowym, wykorzystywanym przez banki jako źródło finansowania krótkoterminowego, wyczerpały się wskutek kryzysu finansowego (szczególnie po ogłoszeniu upadłości banku inwestycyjnego Lehman Brothers), HRE nie mógł już uzyskać krótkoterminowego refinansowania.

W związku z powyższym Niemcy udzieliły gwarancji państwowej na kwotę 35 miliardów EUR w celu zaspokojenia zapotrzebowania HRE na refinansowanie krótkoterminowe. W ramach restrukturyzacji Niemcy przedłużyły ważność gwarancji państwowej – która pierwotnie została udzielona na sześć miesięcy – do końca 2009 r.

Przedłożone zgłoszenie zawiera kolejne środki pomocy na rzecz HRE polegające na przedłużeniu gwarancji w wysokości 52 miliardów EUR, udzielonych przez fundusz stabilizacji rynku finansowego (SoFFin), oraz na wykupie 20 miliardów nowo

wyemitowanych akcji HRE przez SoFFin za kwotę 60 miliardów EUR, którą zasilony zostanie HRE. Gwarancje SoFFin zostały udzielone w ramach niemieckiego programu ratowania systemu bankowego, który został wcześniej zatwierdzony jako program pomocy.

Głównym celem zgłoszonego planu restrukturyzacji jest zmniejszenie zależności HRE od refinansowania krótkoterminowego. W związku z tym HRE zamierza skoncentrować się przede wszystkim na działalności kwalifikującej się jako zabezpieczenie dla niemieckich listów zastawnych (*Pfandbriefe*) o dopasowanych okresach ryzyka, a refinansowanej ze środków pochodzących z ich emisji. HRE ograniczy zakres działalności i skoncentruje się w przyszłości na dwóch dziedzinach, tj. na finansowaniu nieruchomości komercyjnych oraz na finansowaniu sektora publicznego. Zaprzestanie natomiast działalności w sektorze finansowania infrastruktury oraz w dziedzinie rynków finansowych i zarządzania aktywami. Skoncentrowaniu na dwóch głównych dziedzinach działalności towarzyszyć będą różne inne środki zwiększające skuteczność i rentowność tej działalności.

OCENA

Na obecnym etapie Komisja jest zdania, że zgłoszone środki pomocy stanowią pomoc państwa.

Komisja wstępnie uważa, że powyższe środki pomocy państwa powinny zostać poddane ocenie w świetle art. 87 ust. 3 lit. b) Traktatu WE.

Zgodnie z przepisami określonymi przez Komisję w trzech komunikatach przyjętych w związku z obecnym kryzysem finansowym środki pomocy przyznawane bankom ze względu na panujący kryzys finansowy powinny być oceniane zgodnie z treścią wytycznych w sprawie pomocy państwa na ratowanie i restrukturyzację z uwzględnieniem szczególnych cech kryzysu systemowego na rynkach finansowych. Oznacza to, że zasady zawarte we wspomnianych wytycznych prawdopodobnie będą musiały zostać dostosowane w odniesieniu do wymuszonej obecnym kryzysem restrukturyzacji HRE, poddanej ocenie w świetle art. 87 ust. 3 lit. b) Traktatu WE. W tym kontekście należy zwrócić uwagę na określone w wytycznych zasady dotyczące wkładu własnego. Zważywszy, że źródła zewnętrznego finansowania HRE wyczerpały się oraz że wymagany w wytycznych 50 % wkład własny wydaje się niemożliwy do zgromadzenia w obecnych warunkach ekonomicznych, Komisja przyznaje, że w czasie kryzysu na rynkach finansowych wymaganie, aby określona część kosztów restrukturyzacji została pokryta z wkładu własnego, może nie być właściwe. Być może warto także ponownie przeanalizować strukturę i zasady wdrożenia omawianych środków, tak aby ograniczyć zakłócenie konkurencji, ponieważ w obecnych warunkach rynkowych HRE może potrzebować więcej czasu na ich wdrożenie.

Komisja ma wątpliwości co do tego, czy wymogi zostały spełnione. Jeżeli chodzi o przedłożony plan restrukturyzacji HRE, w obecnej sytuacji Komisja nie ma podstaw do tego, by stwier-

dzić, że pozwoli on przywrócić długoterminową rentowność banku oraz uniknąć nadmiernego zakłócenia konkurencji. Do chwili obecnej Komisja nie otrzymała także informacji wskazujących, że pomoc zostanie ograniczona do niezbędnego minimum oraz że zapewniony zostanie wystarczający wkład własny.

TEKST PISMA

„Die Kommission teilt Deutschland mit, dass sie nach Prüfung der von den deutschen Behörden zu der obengenannten Maßnahme vorgelegten Informationen entschieden hat, das Verfahren nach Artikel 88 Absatz 2 EG-Vertrag einzuleiten.

1. VERFAHREN

- (1) Am 2. Oktober 2008 genehmigte die Europäische Kommission eine staatliche Beihilfe von 35 Mrd. EUR zugunsten der Hypo Real Estate Holding AG⁽¹⁾. Die Beihilfe wurde in Form einer staatlichen Garantie gewährt. Die Kommission erklärte die Maßnahme als Rettungsbeihilfe für mit dem Gemeinsamen Markt vereinbar und genehmigte sie auf der Grundlage von Artikel 87 Absatz 3 Buchstabe c EG-Vertrag und nach den Leitlinien der Gemeinschaft für staatliche Beihilfen zur Rettung und Umstrukturierung von Unternehmen in Schwierigkeiten⁽²⁾ (nachstehend ‚Leitlinien für Rettungs- und Umstrukturierungsbeihilfen‘ genannt) für die Dauer von sechs Monaten bzw. bis zur Vorlage eines plausiblen und fundierten Umstrukturierungsplans für die Bank.
- (2) Am 20. März 2009 unterbreitete Hypo Real Estate (nachstehend ‚HRE‘ genannt) auf einer Sitzung mit Vertretern der Kommission, Deutschlands und der HRE Hintergrundinformationen zur Umstrukturierung. Am 26. März 2009 richtete die Kommission schriftlich Fragen an Deutschland.
- (3) Am 1. April 2009 meldete Deutschland einen Umstrukturierungsplan für die HRE an. Am 3. April 2009 wurde eine Telefonkonferenz zwischen Vertretern der Kommission und Deutschlands abgehalten. Am 9. April 2009 übermittelte Deutschland zusätzliche Informationen.
- (4) Mit Schreiben vom 17. April 2009 ergänzte Deutschland seine Anmeldung vom 1. April 2009, indem es zusätzliche Maßnahmen zugunsten der HRE anmeldete; dabei handelte es sich um die Verlängerung des staatlichen Garantierahmens von 52 Mrd. EUR und den Erwerb von 20 Millionen HRE-Aktien zu einem an die HRE zu zahlenden Preis von 60 Mio. EUR.

⁽¹⁾ Entscheidung der Kommission vom 2.10.2008 (ABl. C 293 vom 15.11.2008, S. 1).

⁽²⁾ ABl. C 244 vom 1.10.2004, S. 2.

- (5) Am 7. Mai 2009 entschied die Kommission, hinsichtlich der relevanten Maßnahmen für Hypo Real Estate das Verfahren nach Artikel 88 Absatz 2 EG-Vertrag einzuleiten. Nachdem diese Entscheidung den deutschen Behörden zugestellt wurde, ersuchten die deutschen Behörden die Entscheidung zu ändern, da einige Teile der Entscheidung inkorrekt und nicht auf dem letzten Stand waren.
- (6) Um dies zu beheben, wurde die Entscheidung geändert. Diese Entscheidung ersetzt und annulliert also die Entscheidung vom 7. Mai 2009 (C(2009) 3712).

2. BESCHREIBUNG

2.1 Die Begünstigte

- (7) Die HRE entstand im Oktober 2003 durch Abspaltung von Teilen des gewerblichen Immobilienfinanzierungsgeschäfts der HVB-Gruppe. 2007 übernahm sie die in Dublin ansässige DEPFA Bank plc und erweiterte ihre Geschäftsbasis um die Bereiche Public Sector Finance und Infrastructure Finance.
- (8) Die HRE besteht derzeit unter anderem aus den folgenden Haupt-Gesellschaften: Hypo Real Estate Holding AG, Hypo Real Estate Bank AG, DEPFA Bank plc und DEPFA Deutsche Pfandbriefbank AG.
- (9) Die Zentrale der HRE befindet sich in München, Deutschland. Die Geschäftstätigkeit der HRE ist gegenwärtig in drei Bereiche untergliedert: ‚Commercial Real Estate‘ (gewerbliche Immobilienfinanzierung), ‚Public Sector & Infrastructure Finance‘ (Staats- und Infrastrukturfinanzierung) und ‚Capital Markets & Asset Management‘. Sie ist in Europa, Asien sowie Nord- und Südamerika tätig. Die HRE ist einer der größten Pfandbriefemittenten ⁽³⁾.
- (10) Im Geschäftsbereich ‚Commercial Real Estate‘ entwickelt die HRE Finanzierungslösungen für gewerbliche Investoren, Bau- und Entwicklungsgesellschaften und Immobilienfonds. Neben der Finanzierung von Asset Deals für größere gewerblich oder wohnwirtschaftlich genutzte Portfolios finanziert die HRE auch Unternehmensübernahmen (Share Deals), bei denen Immobilienbestände im Fokus stehen. Darüber hinaus bietet sie strukturierte Finanzierungen für Public-to-Private-Takeovers sowie für Sale-and-Lease-Back-Transaktionen.
- (11) Im Geschäftsbereich ‚Public Sector & Infrastructure Finance‘ deckt die HRE den Finanzierungsbedarf des öffentlichen Sektors ab und betreut Kunden auf allen staatlichen Ebenen. Ihr Dienstleistungsangebot umfasst die Finanzierung von Budgets, die Finanzierung öffentlicher Infrastrukturprojekte, Beratung im Ratingprozess, Beratung bei der Privatisierung öffentlicher Dienstleistungen, Beratung bei

der Schuldenstrukturierung, Unterstützung bei der Platzierung von Anleihen sowie Unterstützung bei der Gewährung von Kreditlinien.

- (12) Im Geschäftsbereich ‚Capital Markets & Asset Management‘ betreibt die HRE Kapitalmarktaktivitäten, insbesondere zum Management von Marktwert-, Zins-, Währungs-, Kredit- und politischen Risiken. Dabei vertreibt die HRE grundsätzlich nur solche Produkte, die das Kerngeschäft in den beiden Geschäftsbereichen ‚Commercial Real Estate‘ und ‚Public Sector & Infrastructure Finance‘ erweitern.
- (13) Ende September 2008 hatte die HRE knapp 1 900 Beschäftigte und eine Bilanzsumme von 392,5 Mrd. EUR. In den ersten neun Monaten des Jahres 2008 entstanden Verluste in Höhe von 2,9 Mrd. EUR, während 2007 noch ein Jahresgewinn von 0,5 Mrd. EUR erwirtschaftet worden war. Am 22. Dezember 2008 schied die HRE aus dem DAX aus und ist seither am MDAX notiert.

2.2 Ereignisse im Vorfeld der Maßnahme

- (14) Ende September 2008 geriet die HRE in einen existenzgefährdenden Liquiditätsengpass. Aufgrund des Austrocknens des Interbankenmarkts nach dem Zusammenbruch von Lehman Brothers konnte sich die HRE nicht mehr kurzfristig refinanzieren.
- (15) Im Gegensatz zu anderen Banken sind die Probleme der HRE keine direkte Folge ihres Engagements auf dem US-Markt für Subprime-Hypotheken, sondern auf die Tätigkeit der DEPFA Bank plc zurückzuführen. Die DEPFA Bank plc ist vorwiegend in der Staatsfinanzierung tätig, wofür sie kurzfristige Mittel auf dem Geld- bzw. Kapitalmarkt aufnimmt. Für dieses Geschäft sind niedrige Risikoprämien typisch. Kredite mit häufig langer Laufzeit wurden durch kurz- oder mittelfristige Kreditlinien refinanziert (Fristentransformation).
- (16) Als der Interbankenmarkt, auf dem die Banken kurzfristig Kapital aufnahmen, im Zuge der Finanzkrise zusammenbrach, konnte sich die DEPFA Bank plc auf den kurzfristigen Kreditmärkten nicht mehr refinanzieren. Folglich musste die HRE einspringen und den kurzfristigen Liquiditätsbedarf der DEPFA Bank plc decken. Das Volumen der Kreditlinien mit Fälligkeit zum 30. September 2008 überforderte jedoch die HRE.

2.3 Die finanziellen Maßnahmen

- (17) In Anbetracht dieser Umstände gewährte Deutschland eine Garantie in Höhe von 35 Mrd. EUR, um den Refinanzierungsbedarf der HRE abzusichern.
- (18) Durch diese Garantie wurden eine Liquiditätskreditlinie der Deutschen Bundesbank über 20 Mrd. EUR und von der HRE begebene Inhaberschuldverschreibungen über 15 Mrd. EUR, die von einem Konsortium mehrerer deutscher Finanzinstitute übernommen wurden, abgesichert.

⁽³⁾ Pfandbriefe sind eine Art gedeckte Schuldverschreibungen und werden auf zweierlei Weise gedeckt. Zusätzlich zu der Haftung durch die Bank selbst werden sie, wie im deutschen Pfandbriefgesetz festgelegt, durch spezifische Aktiva wie Hypothekendarlehen oder Kredite öffentlich-rechtlicher Kreditanstalten besichert.

- (19) Diese Garantie war zunächst bis zum 31. März 2009 befristet. Im März 2009 wurde ihre Laufzeit bis zum 31. Dezember 2009 verlängert. Jener Teil der Staatsgarantie, der die Liquiditätshilfe der Deutschen Bundesbank abgedeckt hat, wurde umgewandelt in eine Staatsgarantie für von der HRE Bank ausgegebene Inhaberschuldverschreibungen. Die Garantie kann von der HRE revolvingend ausgenutzt werden. ⁽⁴⁾
- (20) Die HRE zahlt dem Staat für die Garantie von 35 Mrd. EUR eine Garantieprämie bestehend aus einer Grundprämie und einer erfolgsabhängigen Prämie. Die Grundprämie beträgt 1 % p. a. auf den ‚First-Loss-Garantiebetrag‘ und 0,5 % p. a. auf den ‚Second-Loss-Garantiebetrag‘ ⁽⁵⁾. Die erfolgsabhängige Prämie beträgt 1,25 % p. a. auf den ‚First-Loss-Garantiebetrag‘ und 0,25 % p. a. auf den ‚Second-Loss-Garantiebetrag‘.
- (21) Die Bundesgarantie von 35 Mrd. EUR ist wie folgt besichert:
- ein Konsortium aus privaten deutschen Finanzinstituten gewährt dem Bund eine Rückgarantie für 60 % für bis zu 14,2 Mrd. EUR Verlust (d. h. höchstens 8,5 Mrd. EUR).
 - Verpfändung der Anteile der HRE Holding an ihren Töchtern Hypo Real Estate Bank AG, DEPFA Deutsche Pfandbriefbank AG und DEPFA Bank plc sowie Verpfändung der Anteile der HRE Holding an ihrer Tochtergesellschaft DEPPA First Albany, die inzwischen veräußert wurde.
 - Verpfändung von Vermögenswerten mit einem Nominalwert von bis zu 60,1 Mrd. EUR.
- (22) Zusätzlich zu der Finanzierung, die durch die 35 Mrd. EUR gedeckt ist, emittierte die HRE am 19. November 2008 besicherte Bankschuldverschreibungen über 15 Mrd. EUR, die nicht durch eine staatliche Garantie, sondern ausschließlich durch Vermögenswerte der HRE besichert sind. Diese besicherten Bankschuldverschreibungen wurden von einem Konsortium aus privaten deutschen Finanzinstituten übernommen. Es handelt sich also um eine rein private Maßnahme. Die besicherte Bankschuldverschreibung hatte eine ursprüngliche Laufzeit bis 31. März 2009, wurde jedoch in der Zwischenzeit bis Ende 2009 verlängert.
- (23) Die oben beschriebenen Maßnahmen erwiesen sich rasch als unzureichend, um die Finanzierung der HRE sicherzustellen. Deshalb erhielt die HRE außerdem zwischen November 2008 und Februar 2009 auf der Grundlage des genehmigten deutschen Rettungspakets für Kreditinstitute ⁽⁶⁾ weitere Garantien von insgesamt 52 Mrd. EUR aus dem Finanzmarktstabilisierungsfonds (SoFFin). Die HRE konnte diese Garantien zur Besicherung von Schuldverschreibungen nutzen. Die Laufzeit dieser Bundesgarantien war zunächst auf Mitte April 2009 und Mitte Juni 2009 befristet.
- (24) Am 9. April 2009 verlängerte der SoFFin die Laufzeit der Garantien bis zum 19. August 2009. Da die Garantien zwischen November 2008 und Februar 2009 gewährt wurden, beträgt ihre Laufzeit bisher weniger als ein Jahr. Die HRE zahlt für die Garantien zur Besicherung von Schuldverschreibungen eine Provision von 0,5 % und für den nicht in Anspruch genommenen Teil der Garantie eine Bereitstellungsprovision von 0,1 %. Deutschland meldete diese Verlängerung der Laufzeit am 17. April 2009 bei der Kommission an.
- (25) Am 30. März 2009 übernahm SoFFin 20 Millionen neue HRE-Aktien für einen an die HRE zu zahlenden Preis von 60 Mio. EUR. Dies entspricht einer staatlichen Beteiligung an der HRE von 8,65 %. Der gezahlte Preis von 3 EUR pro Aktie entspricht ihrem Nominalwert. Deutschland meldete den Erwerb der Aktien am 17. April 2009 bei der Kommission an.
- (26) [...] ^(*) plant überdies eine Kapitalzuführung von [...], um die Kapitalbasis der HRE zu stärken. Dies wurde jedoch noch nicht formal angemeldet.

2.4 Geplante staatliche Übernahme der HRE und Rekapitalisierung

- (27) Nach Auffassung Deutschlands handelt es sich bei der HRE um eine Systembank, deren Insolvenz die Stabilität des deutschen Bankensystems gefährden könnte. Deutschland macht geltend, dass die HRE trotz der oben beschriebenen Maßnahmen weiterhin Refinanzierungsschwierigkeiten auf dem Markt haben werde und die gesetzlichen Eigenkapitalvorschriften nicht erfülle, da ihre Kapitalquote unter 4 % gefallen ist.
- (28) Um eine Insolvenz abzuwenden, will Deutschland 100 % der HRE-Aktien übernehmen, um die Bank auf diese Weise zu stabilisieren. Zu diesem Zweck hat Deutschland Anfang April 2009 ein Gesetz erlassen, wonach der Staat befugt ist, die HRE-Anteilseigner zu enteignen, wenn es ihm nicht gelingen sollte, die Aktien zu erwerben. Die Übernahme soll in den kommenden Wochen abgeschlossen werden.

⁽⁴⁾ Die Garantie sichert Schuldverschreibungen, die eine Laufzeit von 3 Monaten haben. Nach Ablauf der 3 Monate wird mit der selben Garantie erneut eine Inhaberschuldverschreibung gesichert, wobei die Konditionen und die Höchstsumme der Garantie stets identisch bleiben.

⁽⁵⁾ First-Loss-Garantiebetrag: Differenz zwischen dem Garantienominalbetrag (maximal 35 Mrd. EUR) und dem Second-Loss-Garantiebetrag (Teil des Garantienominalbetrags, der 14,2 Mrd. EUR übersteigt).

⁽⁶⁾ Entscheidung der Kommission vom 27. Oktober 2008 in der Sache N 512/08 — Rettungspaket für Kreditinstitute in Deutschland, ersetzt durch die Entscheidung der Kommission vom 12. Dezember 2008 in der Sache N 625/08 — Rettungspaket für Finanzinstitute in Deutschland.

^(*) Vertrauliche Informationen.

2.5 Der Umstrukturierungsplan

- (29) Der Umstrukturierungsplan basiert auf bestimmten Annahmen, insbesondere hinsichtlich einer potenziellen Beteiligung Deutschlands am HRE-Kapital (100 %-ige Beteiligung Deutschlands an der HRE, Kapitalzuführung von 10 Mrd. EUR).⁽⁷⁾
- (30) Dem Umstrukturierungsplan zufolge erstrecken sich die Umstrukturierungsmaßnahmen über einen Zeitraum bis [...]. Hauptziel des Umstrukturierungsplans ist es, die Abhängigkeit der HRE von der kurzfristigen Refinanzierung zu reduzieren. Deshalb beabsichtigt die HRE, sich vor allem auf pfandbrieffähiges Geschäft⁽⁸⁾ mit grundsätzlich fristenkongruenter Refinanzierung zu konzentrieren, wobei der Schwerpunkt auf einer Refinanzierung über den deutschen Pfandbrief liegen soll.
- (31) Die Geschäftstätigkeit der HRE wird reduziert und wird sich auf die zwei Kerngeschäftsfelder ‚Commercial Real Estate Finance‘ und ‚Public Sector Finance‘ konzentrieren. Das Geschäftssegment ‚Infrastructure Finance‘ und der Geschäftsbereich ‚Capital Markets/Asset Management‘ werden aufgegeben. Die im Bereich Capital Markets/Asset Management tätigen Tochtergesellschaften Collineo Asset Management und DEPFA First Albany hat die HRE bereits veräußert.
- (32) Im Bereich ‚Commercial Real Estate Finance‘ wird sich die HRE weitestgehend aus dem Development-Geschäft zurückziehen und sich auf den Bereich der ‚Investment-Loans‘ konzentrieren; das derzeitige Kreditportfolio soll im Laufe der nächsten Jahre abgebaut werden. Kredite werden nur noch für Objekte in Regionen vergeben, in denen eine Refinanzierung durch Pfandbriefe möglich ist. Ziel der HRE ist die fristenkongruente Refinanzierung der gewährten Kredite. Das Neugesäftsvolumen wird daher wesentlich von den Refinanzierungsmöglichkeiten auf den Pfandbriefmärkten abhängen. Die HRE will überdies die Anzahl ihrer ‚Commercial Real Estate Finance‘-Standorte bis Ende 2011 von derzeit 19 auf [6—8] abbauen.
- (33) Des Weiteren plant die HRE, ihr Neugesäft im Bereich ‚Commercial Real Estate Finance‘ von [28—40] Mrd. EUR im Jahr 2007 und [2—9] Mrd. EUR im Jahr 2008 auf [1—7] Mrd. EUR im Jahr 2009 zu reduzieren. Ab 2010 soll das Neugesäft dann schrittweise wieder aufgebaut werden und ausgehend von [3—9] Mrd. EUR im Jahr 2010 ein Volumen von [10—20] Mrd. EUR im Jahr 2013 erreichen ([40—55] % des Volumens von 2007). Das Gesamtportfolio (Alt- und Neugesäft) soll 2013 ein Volumen von [50—60] Mrd. EUR erreichen. Das Altportfolio betrug Schätzungen zufolge Ende 2008 [50—60] Mrd. EUR.
- (34) Auch im Bereich ‚Public Sector Finance‘ will die HRE ihr derzeitiges Kreditportfolio abbauen und mindestens [13—15] von 24 Standorten schließen. Auch in diesem Geschäftsfeld wird sich die HRE auf das pfandbrieffähige Geschäft konzentrieren. Das Neugesäftsvolumen soll von [29—40] Mrd. EUR im Jahr 2008 auf [0—8] Mrd. EUR in den Jahren 2009 und 2010 zurückgeschraubt werden. Ab 2011 soll das Neugesäft wieder auf [2—11] Mrd. EUR (2011) und [2—11] Mrd. EUR (2013) ausgebaut werden. Das Gesamtgeschäftsvolumen wird für 2013 mit [110—170] Mrd. EUR angesetzt. Ende 2008 lag es bei geschätzten [210—270] Mrd. EUR.
- (35) Die Fokussierung auf zwei Kerngeschäftsfelder (Commercial Real Estate Finance und Public Sector Finance) soll durch verschiedene Maßnahmen begleitet werden, um Effizienz und Rentabilität in den Kerngeschäftsfeldern zu verbessern. Vorgesehen sind unter anderem eine Vereinfachung der Konzernstruktur und eine Neuorganisation der HRE-Gruppe, eine Verschlankeung der Personalstruktur (Personalabbau von 1900 Vollzeitäquivalenten auf [800—900] Vollzeitäquivalente), eine Konsolidierung der verschiedenen IT-Plattformen und der Back-Office-Infrastruktur sowie Kosteneinsparungen durch eine Vereinfachung der Geschäftsfelder sowie eine Fokussierung des Produktangebots.
- (36) Zur Deckung ihres bestehenden Liquiditätsbedarfs und zur Sicherung einer langfristigen Refinanzierung plant die HRE unter anderem folgendes: HRE beabsichtigt die Ausgabe von Schuldverschreibungen im Wert von 15 Mrd. EUR und mit einer Laufzeit von drei bis fünf Jahren, die durch zusätzliche, über SoFFin bereitzustellende Garantien des Bundes besichert wären. Außerdem ist nach Auffassung der HRE die Verlängerung der existierenden Staatsgarantien über 2009 hinaus notwendig, um die Refinanzierung der HRE zu sichern. Die HRE geht davon aus, dass die Übernahme durch den deutschen Staat sie wieder in die Lage versetzen wird, sich kurzfristige Kapital am Markt zu beschaffen, wenn auch in geringerem Umfang als früher. Deutschland erklärt, Ziel der HRE sei es, sich ab Ende 2014 wieder selbstständig auf den Kapitalmärkten refinanzieren zu können.
- (37) Durch die Umstrukturierung schrumpft die Bilanzsumme der HRE insgesamt um 25 % von 420 Mrd. EUR (2008) auf [300—350] Mrd. EUR (2013). Nach Angaben Deutschlands will die HRE ihre Bilanzsumme langfristig um [45—55] % auf rund [200—250] Mrd. EUR verringern.
- (38) Die HRE legte drei Szenarios für die künftige Entwicklung des Unternehmens bis 2016 vor (Best Case, Base Case und Stress Case). Dem Base-Case-Szenario zufolge werden sich die wichtigsten Indikatoren wie folgt entwickeln:⁽⁹⁾

⁽⁷⁾ Diese Maßnahmen stellen wahrscheinlich staatliche Beihilfen dar.

⁽⁸⁾ Im Bereich Real Estate Finance und Public Sector Finance.

⁽⁹⁾ Gemäß Information der deutschen Behörden vom 29. April 2009: Die Planung basiert auf den International Financial Reporting Standards (IFRS). Der HRE-Konzern unterliegt nicht als ganzes der Besteuerung. Vielmehr werden die einzelnen rechtlichen Einheiten und deren Niederlassungen separat im jeweiligen Land zur Steuer veranlagt. Es ist daher denkbar, dass, obwohl der Konzern insgesamt einen Verlust erzielt, einzelne rechtliche Einheiten Gewinne erzielen, und daher Steuern zahlen müssen. Gemäß IFRS sind nicht nur die tatsächlichen Steuererträge und Steueraufwendungen im Konzernabschluss darzustellen, sondern auch die latenten Steuererträge und Steueraufwendungen.

Beträge in Mrd. EUR	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Operatives Ergebnis vor Steuern	- 2,917	- 0,949	- 0,596	- 0,332	0,138	0,294	0,432	0,519	0,658
Ergebnis vor Steuern	- 2,917	- 0,949	- 0,596	- 0,332	0,126	0,136	0,432	0,519	0,658
Ergebnis nach Steuern	- 3	[-1—0]	[-1—0]	[-1—0]	[0—1]	[0—1]	[0—1]	[0—1]	[0—1]
Bilanzsumme	420	[340—400]	[340—400]	[340—400]	[320—370]	[300—350]	[300—350]	[300—340]	[300—340]
Risikogewichtete Aktiva	87	[100—140]	[50—100]	[50—100]	[50—100]	[50—100]	[50—100]	[50—100]	[50—100]

(39) Auf der Grundlage der vorgelegten Prognosen werden für die HRE ab 2012 wieder positive Ergebnisse vor Steuern und ab [2013—2015] positive Ergebnisse nach Steuern erwartet.

(40) Deutschland erklärt, dass die Szenarien auf realistischen Annahmen beruhen, und betont, dass die HRE selbst im Stress-Case-Szenario [2013—2014] die langfristige Rentabilität erreicht haben wird. Laut Stress-Case-Szenario wird die HRE ab [2013—2014] wieder positive Ergebnisse vor Steuern und ab [2014—2015] positive Ergebnisse nach Steuern erzielen.

(41) Deutschland macht geltend, dass die Unterstützungsmaßnahmen auf das zur Wiederherstellung der langfristigen Rentabilität der HRE notwendige Mindestmaß begrenzt sind. In Anbetracht der begrenzten Marktstellung der HRE und der — aus Sicht von Deutschland — geplanten substanziellen Ausgleichsleistungen würden sie zu keiner unverhältnismäßigen Wettbewerbsverzerrung führen. Zudem erhielten wesentliche Wettbewerber der HRE aufgrund der derzeitigen Finanzkrise ebenfalls staatliche Beihilfen größeren Umfangs.

3. WÜRDIGUNG DER BEIHILFE

3.1 Vorliegen einer staatlichen Beihilfe

(42) Gemäß Artikel 87 Absatz 1 EG-Vertrag sind staatliche oder aus staatlichen Mitteln gewährte Beihilfen gleich welcher Art, die durch die Begünstigung bestimmter Unternehmen oder Produktionszweige den Wettbewerb verfälschen oder zu verfälschen drohen, mit dem Gemeinsamen Markt unvereinbar, soweit sie den Handel zwischen Mitgliedstaaten beeinträchtigen.

(43) Die Kommission stellt fest, dass die HRE grenzüberschreitend und international tätig ist, so dass ein etwaiger aus staatlichen Mitteln gewährter Vorteil den Wettbewerb in der Kreditwirtschaft beeinträchtigen und sich auf den inngemeinschaftlichen Handel auswirken würde.

3.1.1 Staatliche Garantie über 35 Mrd. EUR

(44) Die Kommission hat bereits in ihrer Entscheidung über die Rettungsbeihilfe nachgewiesen, dass die staatliche Garantie eine staatliche Beihilfe darstellt ⁽¹⁰⁾.

3.1.2 Verlängerung der SoFFin-Garantien über 52 Mrd. EUR

(45) Die SoFFin-Garantien wurden ursprünglich im Rahmen des deutschen Rettungspakets für Finanzinstitute gewährt und stellen demzufolge eine staatliche Beihilfe dar. Die Kommission ist daher zum gegenwärtigen Zeitpunkt der Auffassung, dass auch die Verlängerung dieser Garantien als staatliche Beihilfe anzusehen ist.

3.1.3 Übernahme von 8,7 % der HRE-Aktien durch den SoFFin

(46) Die Maßnahme wird vom SoFFin gewährt. Die Kommission hat bereits nachgewiesen, dass es sich bei einer Kapitalzufuhr dieses Fonds, den die deutsche Regierung im Rahmen des deutschen Rettungspakets einrichtete, um staatliche Beihilfen handelt ⁽¹¹⁾.

(47) Die Kommission betrachtet den Erwerb neuer Aktien als Kapitalzuführung und ist zum gegenwärtigen Zeitpunkt der Auffassung, dass diese Maßnahme der HRE einen selektiven Vorteil verschafft. Sie ermöglicht der HRE, zu günstigeren Bedingungen Kapital aufzunehmen, als ihr dies auf dem Markt möglich wäre. Angesichts der Schwierigkeiten der HRE ist zweifelhaft, ob ein privater Kapitalgeber bereit gewesen wäre, der HRE unter diesen Bedingungen Kapital zur Verfügung zu stellen. Die Kommission stellt insbesondere fest, dass der SoFFin 3 EUR pro Aktie zahlte, obwohl HRE-Aktien an der Börse zu einem deutlich niedrigeren Preis gehandelt wurden. Am 27. März 2009 notierte die Aktie bei Börsenschluss mit 1,14 EUR und am 30. März 2009 mit 1,49 EUR. Betrachtet man beispielsweise die zwei vorangegangenen Monate (26. Januar 2009 bis 26. März 2009), hatte man an der Börse Notierungen der Aktie zwischen ca. 0,60 EUR und 1,95 EUR.

⁽¹⁰⁾ Siehe Fußnote 1.

⁽¹¹⁾ Entscheidung der Kommission vom 27. Oktober 2008 in der Sache N 512/08 — Rettungspaket für Kreditinstitute in Deutschland ersetzt durch die Entscheidung der Kommission vom 12. Dezember 2008 in der Sache N 625/08 — Rettungspaket für Finanzinstitute in Deutschland.

(48) Die Kommission kommt daher in dieser Phase der Untersuchung zu dem Schluss, dass die Maßnahme eine Beihilfe darstellt.

3.2 Vereinbarkeit der Beihilfe mit dem Gemeinsamen Markt

(49) Die Verlängerung der SoFFin-Garantien über 52 Mrd. EUR ist im Rahmen des gegenwärtigen Verfahrens zu prüfen.

(50) Auch der Erwerb neuer Aktien ist im Rahmen dieses Verfahrens zu prüfen. [...]

3.2.1 Anwendung von Artikel 87 Absatz 3 Buchstabe b EG-Vertrag

(51) Deutschland macht geltend, die Beihilfe müsse auf der Grundlage von Artikel 87 Absatz 3 Buchstabe b EG-Vertrag geprüft werden. Deutschland betrachtet die HRE aufgrund ihrer Bedeutung für den deutschen und internationalen Pfandbriefmarkt als systemrelevant. Die Unterstützungsmaßnahmen seien notwendig gewesen, um eine beträchtliche Störung des deutschen Wirtschaftslebens zu vermeiden.

(52) Nach Artikel 87 Absatz 3 Buchstabe b EG-Vertrag ist die Kommission befugt, eine Beihilfe als mit dem Gemeinsamen Markt vereinbar zu erklären, wenn sie zur ‚Behebung einer beträchtlichen Störung im Wirtschaftsleben eines Mitgliedstaats‘ beiträgt. Die Kommission weist darauf hin, dass das Gericht erster Instanz nachdrücklich darauf hingewiesen hat, dass Artikel 87 Absatz 3 Buchstabe b EG-Vertrag restriktiv anzuwenden ist und eine etwaige Beihilfe nicht nur einem Unternehmen oder einem Wirtschaftszweig zugutekommen darf, sondern der Beseitigung einer Störung im gesamten Wirtschaftsleben eines Mitgliedstaats dienen muss⁽¹²⁾.

(53) Am 13. Oktober 2008 nahm die Kommission die sogenannte Bankenmitteilung⁽¹³⁾ an. Darin hält die Kommission fest, dass angesichts des gravierenden Ausmaßes der derzeitigen Krise auf den Finanzmärkten und ihrer möglichen Auswirkungen auf die Gesamtwirtschaft der Mitgliedstaaten, für Beihilfemaßnahmen zur Bewältigung dieser Systemkrise unter den gegebenen Umständen Artikel 87 Absatz 3 Buchstabe b als Rechtsgrundlage herangezogen werden kann.

(54) In Bezug auf die HRE stellt die Kommission fest, dass die Deutsche Bundesbank in einem Schreiben vom 1. Oktober

2008 bestätigte, dass die Unterstützungsmaßnahmen zugunsten der HRE erforderlich sind, um Schaden vom deutschen und europäischen Finanzsystem abzuwenden. Außerdem ist nach Angaben Deutschlands der deutsche Pfandbriefmarkt mit einem Volumen von rund 900 Mrd. EUR der zweitgrößte der Welt. Die HRE steht für rund ein Fünftel dieses Marktes. Ein Zusammenbruch der HRE hätte deshalb unvorhersehbare Folgen.

(55) Außerdem hat die Kommission in ihrer Entscheidung zur Genehmigung des deutschen Rettungspakets für Finanzinstitute erachtet, dass Artikel 87 Absatz 3 Buchstabe b anwendbar ist.

(56) Die Kommission geht daher davon aus, dass angesichts der Systemrelevanz der HRE ein Nicht-Gewährung der staatlichen Beihilfen eine beträchtliche Störung des deutschen Wirtschaftslebens zur Folge gehabt hätte. Aus den vorstehenden Erwägungen zieht die Kommission den Schluss, dass Artikel 87 Absatz 3 Buchstabe b EG-Vertrag im vorliegenden Fall anwendbar ist und die angemeldeten Beihilfemaßnahmen auf dieser Grundlage zu würdigen sind.

3.2.2 Vereinbarkeit nach Artikel 87 Absatz 3 Buchstabe b EG-Vertrag

(57) Wie die Kommission in drei jüngst im Zusammenhang mit der derzeitigen Finanzkrise verabschiedeten Mitteilungen⁽¹⁴⁾ bestätigt hat, sind staatliche Beihilfen für Banken im Kontext der gegenwärtigen Finanzkrise anhand der Grundsätze der Rettungs- und Umstrukturierungsleitlinien zu würdigen, wobei die besonderen Umstände der systemischen Krise in den Finanzmärkten berücksichtigt werden⁽¹⁵⁾. Dies bedeutet, dass die Prinzipien der Rettungs- und Umstrukturierungsleitlinien im vorliegenden Fall der Umstrukturierung der HRE, die gemäß Artikel 87 Absatz 3 Buchstabe b EG-Vertrag zu prüfen ist, angepasst werden müssen. Dies gilt insbesondere für die Regeln der Rettungs- und Umstrukturierungsleitlinien zum Eigenbeitrag. Angesichts der Tatsache, dass es für HRE fast nicht möglich ist, externe Finanzierung zu erhalten, und dass das Erfordernis eines Eigenbeitrags von 50 % — wie in den Rettungs- und Umstrukturierungsleitlinien vorgesehen — in dem derzeitigen wirtschaftlichem Umfeld nicht machbar scheint, akzeptiert die Kommission, dass es für die Dauer der Finanzkrise unter Umständen nicht angemessen ist, einen Eigenbeitrag zu verlangen, der einem von vornherein festgelegten Anteil der Restrukturierungskosten entspricht. Darüber hinaus müssen auch die Natur und die Umsetzung von Maßnahmen zur Begrenzung von Wettbewerbsverzerrungen insoweit hinterfragt werden, als HRE aufgrund der derzeitigen Marktverhältnisse einen längeren Zeitraum für die Umsetzung benötigt.

⁽¹²⁾ Vgl. grundsätzlich verbundene Rs. T-132/96 und T-143/96, Freistaat Sachsen und Volkswagen AG/Kommission, Slg. 1999, II-3663, Rdnr. 167. Angewendet in Kommissionsentscheidung im Fall C 47/1996, *Crédit Lyonnais*, ABl. 1998 L 221/28, Punkt 10.1, Kommissionsentscheidung im Fall C 28/2002 *Bankgesellschaft Berlin*, ABl. 2005 L 116, S. 1, Punkte 153 ff. und Kommissionsentscheidung im Fall C 50/2006 *BAWAG*, noch nicht veröffentlicht, Punkte 166 ff. Vgl. Kommissionsentscheidung vom 5. Dezember 2007 im Fall NN 70/07, *Northern Rock*, ABl. C 43 vom 16.2.2008, S. 1, Kommissionsentscheidung vom 30. April 2008 im Fall NN 25/08, *Rettungsbeihilfe an WestLB*, ABl. C 189 vom 26.7.2008, S. 3, Kommissionsentscheidung vom 4. Juni 2008 im Fall C 9/2008 *SachsenLB*, noch nicht veröffentlicht.

⁽¹³⁾ Mitteilung der Kommission vom 13.10.2008 — Die Anwendung der Vorschriften für staatliche Beihilfen auf Maßnahmen zur Stützung von Finanzinstituten im Kontext der derzeitigen globalen Finanzkrise, (ABl. C 270, 25.10.2008, S. 8).

⁽¹⁴⁾ Siehe Mitteilung der Kommission vom 13. Oktober 2008 (Bankenmitteilung) ABl. vom 25.10.2008 C 270/8, Rdnr. 10, 32, 42; Mitteilung der Kommission zur Rekapitalisierung von Banken vom 8. Dezember 2008, ABl. vom 15.1.2009, C 10/2, Rdnr. 44.; Mitteilung der Kommission zu wertgeminderten Aktiva im Bankensektor der Gemeinschaft, ABl. vom 26.3.2009, C 72/1, Rdnr. 17 und 58ff.

⁽¹⁵⁾ Siehe explizit Bankenmitteilung — Die Anwendung der Vorschriften für staatliche Beihilfen auf Maßnahmen zur Stützung von Finanzinstituten im Kontext der derzeitigen globalen Finanzkrise, (ABl. C 270, 25.10.2008, S. 8, Rdnr. 42).

(58) Wie von der Kommission bereits bei früherer Gelegenheit festgestellt, dürfte der Umfang der zur Wiederherstellung der Rentabilität erforderlichen Umstrukturierung in direktem Verhältnis zur Reichweite und Höhe der Beihilfe einerseits und zur Tragfähigkeit (bzw. Nichttragfähigkeit) des HRE-Geschäftsmodells andererseits stehen. ⁽¹⁶⁾

Wiederherstellung der langfristigen Lebensfähigkeit

(59) Der Umstrukturierungsplan muss die Lebensfähigkeit des Unternehmens innerhalb einer angemessenen Frist wiederherstellen. Die Kommission hat Zweifel daran, dass der vorgelegte Umstrukturierungsplan die Rentabilität der HRE wiederherstellen kann. Sie hat außerdem Zweifel, ob der in dem Umstrukturierungsplan abgesteckte Zeitrahmen als angemessen angesehen werden kann, da die HRE erst wieder ab 2012 Gewinne vor Steuern und ab [2013—2014] erst wieder Gewinne nach Steuern erwartet.

(60) Eines der Hauptprobleme der HRE ist die Refinanzierung ihrer Geschäftstätigkeit, da sie Schwierigkeiten hat, ohne staatliche Garantien auf dem Markt kurzfristige Liquidität aufzunehmen. Deshalb will sich die HRE in Zukunft auf das pfandbrieffähige Geschäft konzentrieren und sich in erster Linie über die Ausgabe von Pfandbriefen refinanzieren. Wie im Umstrukturierungsplan bereits angedeutet, könnten sich jedoch auch diverse Wettbewerber der HRE für diese Strategie entscheiden, so dass sie mit Risiken verbunden ist. Das Hauptrisiko, falls andere Wettbewerber die gleiche Strategie verfolgen, würde sein, dass die Margen gering sein werden. Außerdem scheint der Umstrukturierungsplan zu suggerieren, dass Investoren derzeit nicht in von HRE ausgegebene Pfandbriefe investieren möchten.

(61) Die Kommission weist in diesem Zusammenhang außerdem darauf hin, dass die HRE ihrer eigenen Planung zufolge ihr künftiges Gesamtportfolio in ihren Kerngeschäftsbereichen ‚Commercial Real Estate Finance‘ und ‚Public Sector Finance‘ nicht signifikant zu reduzieren scheint. Die Aktiva in diesen Bereichen summierten sich 2008 auf [240—290] Mrd. EUR und sollen bis 2014 auf [200—260] Mrd. EUR abgebaut werden. Das Refinanzierungsvolumen scheint also hoch zu bleiben.

(62) Zudem stellt die Kommission fest, dass die HRE mit weiteren Staats-Garantien und mit der weiteren Verlängerung der existierenden Staats-Garantien nach Mitte August 2009 und Dezember 2009 rechnet, um ihre Refinanzierung in den nächsten Jahren, und insbesondere die Refinanzierung des bestehenden Portfolios, zu sichern. Die HRE rechnet außerdem mit einer staatlichen Kapitalzuführung von 10 Mrd. EUR, die die Bank nach Aussagen der HRE in die Lage versetzen soll, sich auf dem Markt kurzfristiges

Kapital zu beschaffen. Diese staatlichen Maßnahmen, bei denen es sich um staatliche Beihilfen handeln dürfte, wurden noch nicht offiziell bei der Kommission angemeldet, so dass nicht klar ist, ob sie wirklich ergriffen und durchgeführt werden. Gemäß den Angaben in dem Umstrukturierungsplan scheint es, als ob die HRE nicht in der Lage wäre, ihr bestehendes Portfolio ohne diese zusätzlichen staatlichen Garantien zu refinanzieren. Die HRE geht im Übrigen davon aus, dass sie erst Ende [2013—2014] wieder in der Lage sein wird, sich eigenständig auf den Kapitalmärkten zu refinanzieren.

(63) Zudem ist die Kommission angesichts der erheblichen finanziellen Schwierigkeiten der HRE der vorläufigen Meinung, dass die geplanten Umstrukturierungsmaßnahmen nicht weit genug gehen. Dies wird jedoch während des formalen Investigations-Verfahrens weiter untersucht. Die vorläufigen Zweifel an der Herstellung der Rentabilität werden in der Tatsache bestätigt, dass die HRE dem vorgelegten Umstrukturierungsplan zufolge erst ab [2013—2014] (Base Case) bzw. [2014—2015] (Stress Case) wieder positive Ergebnisse nach Steuern erwartet. Die Kommission ist zum gegenwärtigen Zeitpunkt der Auffassung, dass dies nicht als angemessene Frist für die Wiederherstellung der Rentabilität im Sinne der Leitlinien angesehen werden kann. Zum derzeitigen Zeitpunkt würde die Kommission eine Zeitspanne von 3—5 Jahren als angemessene Zeitspanne zur Wiederherstellung der Lebensfähigkeit ansehen.

Vermeidung unzumutbarer Wettbewerbsverfälschungen

(64) Auch im Falle der Umstrukturierung einer Bank müssen zur Vermeidung etwaiger Wettbewerbsverzerrungen Maßnahmen getroffen werden, die im Verhältnis zu den durch die Beihilfe verursachten Verzerrungseffekten stehen.

(65) Die Kommission hat zum gegenwärtigen Zeitpunkt Zweifel, ob die von Deutschland vorgeschlagenen Maßnahmen, d. h. die Reduzierung der Bilanzsumme, die Aufgabe eines Geschäftsbereichs und eines Geschäftssegments, die Beschränkung der Geschäftstätigkeit in den beiden neuen Kerngeschäftsfeldern ‚Commercial Real Estate Finance‘ und ‚Public Sector Finance‘ sowie die Veräußerung von zwei Tochtergesellschaften (Collineo Asset Management, DEPFA First Albany) und der beträchtliche Abbau der Geschäftspräsenz als solche Maßnahmen akzeptiert werden können, denn sie scheinen zumindest teilweise für die Wiederherstellung der Rentabilität notwendig zu sein.

(66) Selbst wenn sie zum Teil als Maßnahmen zur Minimierung von Wettbewerbsverzerrungen akzeptiert werden könnten, würden diese Maßnahmen zusammengekommen bis [2013—2014] lediglich eine Verringerung der Bilanzsumme um 25 % bewirken, was die Kommission üblicherweise in Anbetracht des hohen Betrags als unzureichend ansehen würde ⁽¹⁷⁾. Zum gegenwärtigen Zeitpunkt würde die Kommission weitere Maßnahmen erwarten.

⁽¹⁶⁾ Siehe Randnummer 52 der Mitteilung der Kommission über die Behandlung wertgeminderter Aktiva im Bankensektor der Gemeinschaft und Randnummer 44 der Mitteilung der Kommission — Die Rekapitalisierung von Finanzinstituten in der derzeitigen Finanzkrise: Beschränkung der Hilfen auf das erforderliche Minimum und Vorkehrungen gegen unverhältnismäßige Wettbewerbsverzerrungen.

⁽¹⁷⁾ Siehe z. B. Umstrukturierungsbeihilfe zugunsten der IKB, Entscheidung der Kommission vom 11.3.2008, noch nicht veröffentlicht.

Begrenzung der Beihilfe auf das erforderliche Minimum — Eigenbeiträge

- (67) Die Kommission hat Zweifel, ob die derzeit als Umstrukturierungskosten und Eigenbeitrag geltend gemachten Beträge in ihrer Gesamtheit als solche anzusehen sind, und benötigt daher diesbezüglich weitere Informationen. Insbesondere ist sich die Kommission nicht sicher, ob der Behauptung Deutschlands gefolgt werden kann, dass Kosten aufgrund der Reduzierung der Kreditportfolios und entgangene Gewinne infolge der Aufgabe von Geschäftsbereichen und -segmenten Umstrukturierungskosten darstellen. Die Kommission hat überdies Zweifel, ob sie angesichts der gewährten Beihilfe das Argument Deutschlands akzeptieren kann, dass HRE einen großen Teil der Umstrukturierungskosten selbst trage. Die Kommission zweifelt weiter, dass Posten wie die Deckung von Buchverlusten durch die jetzigen Anteilseigner als Eigenbeitrag zu betrachten sind. Die Kommission hat derzeit noch keine klaren Informationen über die Gesamtziffer des Eigenbeitrages.
- (68) Bislang liegen der Kommission keine Anhaltspunkte vor, die den Schluss zulassen, dass ein ausreichender Eigenbeitrag zur Umstrukturierung geleistet würde.

3.3 Schlussfolgerung

- (69) Aus den vorstehenden Erwägungen zieht die Kommission vorläufig den Schluss, dass die angemeldeten Maßnahmen [...] staatliche Beihilfen darstellen. Die Kommission hat zum gegenwärtigen Zeitpunkt Zweifel, ob diese Maßnahmen nach Artikel 87 Absatz 3 EG-Vertrag als mit dem Gemeinsamen Markt vereinbar angesehen werden können.

4. ENTSCHEIDUNG

Auf der Grundlage der oben dargelegten Erwägungen wird das Verfahren nach Artikel 88 Absatz 2 EG-Vertrag eingeleitet. Die

Kommission fordert Deutschland auf, ihr zusätzlich zu den ihr bereits vorliegenden Unterlagen alle zur Beurteilung der Vereinbarkeit der Beihilfe sachdienlichen Unterlagen, Angaben und Daten zu übermitteln, und insbesondere:

- Zeitplan für die Implementierung der unterschiedlichen Maßnahmen
- Detaillierte Informationen über die unterschiedlichen Umstrukturierungskosten
- Informationen über die Dauer der Umstrukturierungsperiode
- Überblick über die vorgesehenen weiteren Staatsbeihilfemaßnahmen

Deutschland wird ersucht, dem potenziellen Beihilfeempfänger unverzüglich eine Kopie dieses Schreibens zuzuleiten.

Die Kommission erinnert Deutschland an die aufschiebende Wirkung von Artikel 88 Absatz 3 EG-Vertrag und verweist auf Artikel 14 der Verordnung (EG) Nr. 659/1999 des Rates, wonach alle rechtswidrigen Beihilfen vom Empfänger zurückgefordert werden können.

Die Kommission weist Deutschland darauf hin, dass sie die Beteiligten durch die Veröffentlichung dieses Schreibens und einer Zusammenfassung im Amtsblatt der Europäischen Gemeinschaften über die Beihilfesache unterrichten wird. Außerdem wird sie die Beteiligten in den EFTA-Staaten, die das EWR-Abkommen unterzeichnet haben, durch die Veröffentlichung einer Bekanntmachung in der EWR-Beilage zum Amtsblatt der Europäischen Union und die EFTA-Überwachungsbehörde durch Übermittlung einer Kopie dieses Schreibens von dem Vorgang in Kenntnis setzen. Alle Beteiligten werden aufgefordert, ihre Stellungnahme innerhalb eines Monats nach dem Datum dieser Veröffentlichung abzugeben.“

CENY PRENUMERATY w 2009 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 000 EUR/rok (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/miesiąc (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	700 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	70 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	40 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	500 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	360 EUR/rok (= 30 EUR/miesiąc)
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

(*) Pojedyncze egzemplarze: od 1 do 32 stron: 6 EUR
 od 33 do 64 stron: 12 EUR
 powyżej 64 stron: cena ustalana indywidualnie

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Odpłatne publikacje, wydawane przez Urząd Publikacji, dostępne są u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

